

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-814

21.10.2016

Міністру соціальної
політики України

РЕВІ А.О.

Шановний Андрію Олексійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Бублика Ю. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 21 жовтня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.;
матеріали на 8 арк.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 505/08 01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5 "19" жовтня 2016 року

Міністру соціальної політики
України
Реві А.О.

Уповноваженому Верховної Ради
України з прав людини
Лутковській В.В.

Уповноваженому Президента
України з прав дитини
Кулебі М.М.

Голові Верховної Ради України
Парубію А.В.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Про усунення порушення прав
багатодітних матерів*

Наприкінці 2013 року до мене, як народного депутата України, звернулась жителька селища

року народження, яка народила та виховала вісьмох дітей та не може отримати почесне звання «Мати-героїня».

У 2014 році аналогічне звернення надійшло і від Миргородського району Полтавської області, року народження, яка народила і виховала п'ятьох дітей.

Комісією з питань нагородження Полтавської обласної державної адміністрації ці жінки були позбавлені права на присвоєння почесного звання «Мати-героїня». При цьому, відмовляючи жінкам у присвоєнні цього почесного звання, комісія посилається на роз'яснення Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту, викладене у листі від 04.02.08 за № 4.1./1117.

На моє глибоке переконання, такі дії посадових осіб обласних держадміністрацій (думаю, така ситуація не лише в Полтавській області), порушують гарантовані державою права багатодітних матерів.

Так, відповідно до статті 22 Конституції України при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягів існуючих прав і свобод.

До того ж, викликає сумнів законність вищевказаного роз'яснення, яке не лише не зареєстроване у Міністерстві юстиції, а й суперечить закону, адже, згідно статті 2 Закону України «Про державні нагороди», законодавство про державні нагороди складається з Конституції України, цього Закону та Указів Президента України, що видаються відповідно до нього.

Крім того, Міністром соціальної політики Розенком П.В. у відповіді на моє депутатське звернення з цього приводу було зазначено, що «листи міністерств не є нормативно-правовими актами, вони носять інформаційний, рекомендаційний та необов'язковий характер і не повинні встановлювати правових норм».

Підставою для ухвалення такого рішення Комісією з питань нагородження Полтавської обласної державної адміністрації стосовно матері вісьмох дітей стало «неналежне виховання сина

р.н., який у році (у) був засуджений до 1 року 6 місяців позбавлення волі за ст. 102 КК УРСР» (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження) та мав подальші судимості.

Підставою для ухвалення аналогічного рішення стосовно матері п'яťох дітей також стало засудження її – повнолітнього – -річного сина через непорозуміння (бійку) із сусідом.

Напевне, так склалися обставини для цих хлопців, адже не кожен чоловік за бійку потрапляє за ґрати. До того ж, треба враховувати нашу корумповану правоохоронну та судову систему, яка, виправдовуючи жорстоких вбивць, знаходить такого собі «хлопчика для биття» і «вішає» на нього усі злочини.

Відповідно до Положення про почесні звання України, затвердженого Указом Президента України від 29 червня 2001 року № 476/2001, почесне звання «Мати-героїня» присвоюється жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'яťох і більше дітей, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних і моральних якостей. І все. Ніяких додаткових умов.

Відповідно до статті 150 Сімейного кодексу України батьки зобов'язані виховувати дитину в дусі поваги прав та свобод інших людей, любові до своєї сім'ї та родини, свого народу, своєї Батьківщини; зобов'язані піклуватись про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток; зобов'язані забезпечити здобуття дитиною загальної середньої освіти, готувати її до самостійного життя.

Обидві мами доклали усіх зусиль, щоб виховати достойних людей, дали їм належне виховання, освіту, піклувались про їхнє здоров'я. Навіть п'ять чи вісім разів провести дитину до першого класу – це вже, на мою, батька п'яťох дітей, думку - героїзм. Проте, нести відповідальність за повнолітніх,

дорослих, самостійних дітей усе їх (дітей) життя жодна мати не зобов'язана та й просто не в силах. Жодним законодавчим актом України не передбачено обов'язок матері виховувати та відповідати за дитину до самої її (дитини) смерті. До того ж, статтею 172 Сімейного кодексу визначено, що саме повнолітні діти повинні піклуватися про своїх батьків, і саме ця законодавча норма доводить, що засудження повнолітньої дитини не може бути підставою для позбавлення права багатодітної матері на отримання почесного звання «Мати-героїня».

На мою думку, саме шкільні характеристики дітей, думки сусідів про дітей у різному їх віці до їх повноліття мали б слугувати доказами належного виховання їх матерями.

Я вважаю, що зазначені рішення Комісії є неправомірними ще й через наявність у заявниць державних нагород.

Так, _____ року народження, від імені Президії Верховної Ради СРСР Указом Президії Верховної Ради від _____ липня року була нагороджена орденом «Материнська слава» III ступеню (№ _____ ордену _____).

До того ж, від імені Президії Верховної Ради СРСР Указом Президії Верховної Ради Української РСР _____ грудня року нагороджена орденом «Материнська слава» II ступеню (№ _____ ордену _____).

Друга багатодітна мати – _____, від імені Президії Верховної Ради СРСР Указом Президії Верховної Ради Української РСР _____ липня _____ року була нагороджена медаллю «Медаль материнства» II ступеню (посвідчення № _____).

До того ж, не вважали їх негідними такого звання і односельці, бо і сесією Котелевської районної ради V скликання _____ липня _____ року було прийнято рішення «Про порушення клопотання щодо присвоєння почесного звання «Мати-героїня» _____.» і Шахворостівською сільською радою у листопаді 2009 року до Миргородської районної адміністрації були подані документи на присвоєння високого звання

Крім того, хочу зазначити, що один із синів _____, ніс службу у Збройних Силах України, перебував у складі миротворчої місії у Югославії, є добровольцем батальйону МВС в зоні АТО, учасник бойових дій. Інший – _____ - військовослужбовець, був у складі миротворчого контингенту в Косово, проходить службу в 95 аеромобільній бригаді у м. Житомирі, перебував в зоні бойових дій на Донбасі, учасник бойових дій. То чи не говорить це про належне – патріотичне виховання дітей?

З цих підстав, з метою усунення порушення прав заявниць та недопущення неоднозначного трактування законодавства, мною ще у 2014 році було направлено депутатське звернення до Міністерства соціальної політики України з проханням усунути порушення Конституції і законів України та надати правову оцінку роз'ясненню Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту, викладеному у листі від 04.02.08 за № 4.1./1117, яким керувалась Комісія з питань нагородження при Полтавській ОДА при ухваленні зазначених рішень.

Отримавши елементарну відписку від тодішнього Міністра соціальної політики Денісової Л.Л., я направив повторне звернення вже до pana Розенка П.В., який у своїй відповіді зазначив, що цілком підтримує питання відновлення прав багатодітних матерів та повідомив, що Мінсоцполітики розроблено проект змін до Положення про почесні звання України, затвердженого Указом Президента України від 29.06.2001 № 476, який на час надання відповіді (09.02.2015) перебував на узгодженні з центральними органами виконавчої влади.

Проте, минув рік, але ніяких змін мої заявниці не відчули, про що свідчать їх повторні звернення до мене.

У зв'язку з цим, у травні 2016 року мною були направлені чергові звернення до новопризначеного Міністра соціальної політики України Реви А.О. та голови Полтавської обласної державної адміністрації Головка В.А., проте до цього часу (а минуло вже 5 місяців) відповіді від них так і не отримав.

Хотілося б знати думку з цього приводу pana Кулеби, оскільки йому найчастіше, як, напевне, нікому із нас, доводиться спостерігати ситуації, коли багатодітні матері, які мають таки звання «Мати-героїня», абсолютно не піклуються про дітей, забувають їх навіть годувати, залишають без нагляду, що часто призводить до трагічних наслідків.

На жаль, чомусь ніхто не звертає уваги на кричущі факти порушення законів в Україні, що, безсумнівно, ставить під загрозу розбудову правової держави - з демократичними законами та, насамперед, органами влади та виконавчими органами, що їх будуть дотримуватись.

Хочу сподіватись, що ситуація в Україні зміниться та питання дотримання законності, захисту прав та відновлення справедливості будуть пріоритетними для усіх органів влади, суду та правоохоронних органів. І дуже погоджуюсь зі словами пані Лутковської, що розміщені на її офіційному сайті, про те, що «наше завдання – зробити Україну правовою державою, в якій права і свободи людини дотримуються безумовно».

Тож, враховуючи вищезазначене, керуючись статтею 86 Конституції України, частиною 2 статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України»,

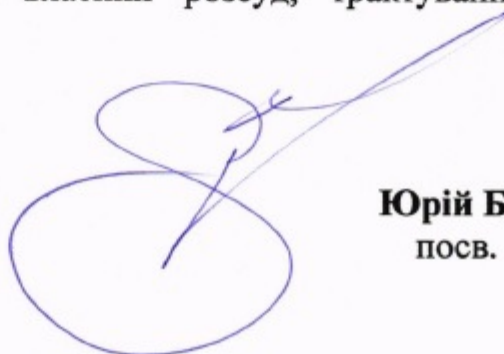
ПРОШУ:

1. Розглянути викладені у запиті питання та сприяти усуненню порушень Конституції й законів України та прав багатодітних матерів, зокрема,

2. Розглянути у профільних комітетах Верховної Ради України питання про внесення відповідних змін до чинного законодавства з метою недопущення вільного, на власний розсуд, трактування норм закону посадовцями.

Додаток: на 8 арк.

Народний депутат України

Юрій БУБЛИК
посв. № 343